

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Tiché a soudců JUDr. Filipa Havrdy a JUDr. Ireny Sekavové ve věci

žalobkyně: [redacted] narozená [redacted],
bytem [redacted],
zastoupena advokátem Mgr. Vladimírem Náprstkem
sídlem Pivovarská 170, 266 01 Beroun

proti
žalované: Dynamic Services, s.r.o.,
sídlem Běchorská 1078/12, 193 00 Praha 9,
zastoupena advokátem Mgr. Milanem Vrchoťou
sídlem Domažlická 1256/1, 130 00 Praha 3

o náhradu škody, vydání věci a uložení povinnosti, o odvolání účastníků proti rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 1. 2. 2017, č. j. 13 C 68/2012-328 a usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 30. 1. 2018, č. j. 13 C 68/2012-422,

takto:

- I.** Řízení o odvolání žalobkyně proti výroku III. se co do částky 2 711 Kč s 7,75 % ročním úrokem z prodlení od 28. 3. 2012 do zaplacení zastavuje.
- II.** Ve výroku II. a IV. se rozsudek soudu prvního stupně potvrzuje.
- III.** Rozsudek soudu prvního stupně ve výroku III., v napadené částce 156 875 Kč s 7,75% ročním úrokem z prodlení od 28. 3. 2012 do zaplacení, ve výrocích V. a VI. a usnesení soudu prvního stupně ze dne 30. 1. 2018, č. j. 13 C 68//2012-422, se zrušují a věc se v tomto rozsahu vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Smíšek Martin

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 1. 2. 2017, č. j. 13 C 68/2012-328 zastavil soud prvního stupně řízení co do požadavku na uložení povinnosti žalované vydat žalobkyni 5 kusů hliníkových plechů o šířce 1 m, 6 m silnostěnných trubek o délce 2 m, 100 m ostnatého drátu, 4 ks napínáků na drát, spadlých tvárnic, eventuálně na uložení povinnosti zaplatit žalobkyni 17 000 Kč (výrok I.). Žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni 57 174 Kč s 7,75 % úrokem z prodlení ročně od 28. 3. 2012 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.). Pokud se žalobkyně domáhala zaplacení úroků z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 518 000 Kč od 9. 2. 2012 do 27. 3. 2012 a částky 460 826 Kč s 7,75% úrokem z prodlení ročně od 28. 3. 2012 do zaplacení, byla žaloba zamítnuta (výrok III.). Žaloba byla rovněž zamítnuta, pokud se žalobkyně domáhala, aby žalované byla uložena povinnost na parcele č. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] zapsané na LV č. [REDAKCE] vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun, postavit opěrnou zeď (výrok IV.). Bylo rovněž vysloveno, že žalované se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává (výrok V.), a že o nákladech státu bude rozhodnuto samostatným usnesením (výrok VI.). Tímto usnesením bylo usnesení soudu prvního stupně ze dne 30. 1. 2008, č. j. 13 C 68/2012-422, kterým soud vyslovil, že ve vztahu mezi žalobkyní a Českou republikou se České republice nárok na náhradu nákladů řízení nepřiznává, a že žalovaná je povinna nahradit České republice - Okresnímu soudu v Berouně - náklady na znalecký posudek v poměrné části ve výši 1 446 Kč do 15 dnů od právní moci uvedeného usnesení. Soud prvního stupně takto rozhodl, neboť po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalovaná svojí stavební činností v bezprostřední blízkosti plotu žalobkyně způsobila poškození tohoto plotu, odpovídá tak za vzniklou škodu podle § 415 a § 420 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. ve znění platném k 31. 12. 2013 (dále též jen „obč. zák.“). Výši škody stanovil na základě znaleckého posudku částkou 57 174 Kč, neboť dovodil, že o tuto částku se snížila hodnota majetku ve vlastnictví žalobkyně, přičemž tato částka současně zohledňuje náklady potřebné k opravě poškozené části plotu. Ve zbývajícím rozsahu žalobu zamítl, a to včetně nároku, jímž se žalobkyně domáhala po žalované vystavění podpurné zdi, přičemž v tomto nároku žalobu zamítl pro nedostatek pasivní legitimace.
2. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolání oba účastníci. Žalobkyně svým odvoláním napadla zamítavý výrok III. co do částky 159 580 Kč s příslušenstvím, výrok IV. a výroky závislé. Namítala, že soud sice žalobkyni správně přiznal odškodnění, avšak ve zcela nedostatečné výši. Nezohlednil totiž celkové náklady na uvedení plotu žalobkyně do původního stavu, neboť za situace, kdy žalovaná v podstatě poddolovala a nezabezpečila okolí plotu, došlo ke zřícení jeho části a bez vybudování okolí plotu, případně bez vybudování opěrné zdi, není možné plot postavit ani opravit, když zděné oplocení nelze postavit ve "vzduchoprázdnu". Odkázala v této souvislosti na závěry znaleckého posudku Ing. Moláčka a rovněž na judikaturu Nejvyššího soudu, například rozhodnutí ze dne 19. 9. 2002, sp. zn. 25 Cdo 2575/2000 nebo rozsudku ze dne 30. 11. 1988, sp. zn. 1 Cz 82/88 i nález Ústavního soudu ze dne 19. 3. 2008, sp. zn. II. ÚS 2221/08. Zdůraznila, že bez vybudování opěrné zdi na pozemku, jež dříve vlastnila žalovaná, není možné uvést plot do původního stavu. Proto je nezbytné, aby soud buď vyhověl žalobě, pokud se žalobkyně domáhala po žalované, aby postavila opěrnou zeď, anebo aby žalobkyni přiznal odškodnění v takové částce, jež by zohledňovala vybudování opěrné zdi na její náklady. Poukázala rovněž na to, že v rozporu s jejím návrhem nebyl proveden důkaz výslechem znalce Ing. Berana, který by mohl popsat bezprostřední rozsah poškození a případně byl konfrontován se znalcem Ing. Moláčkem. V tomto smyslu navrhla změnu jí odvoláním napadených výroků rozsudku soudu prvního stupně.

3. Žalovaná svým odvoláním napadla vyhovující výrok II. a výroky závislé. Poukazovala na to, že soud nesprávně dovodil, že za škodu odpovídá pouze žalovaná. Žalobkyně neunesla důkazní břemeno a neprokázala, že tuto škodu způsobila právě žalovaná a neprokázala ani příčinnou souvislost mezi chováním žalované a vznikem škody. Pokud se žalobkyně domáhala zaplacení částky 8 087 Kč za opravu poškozené zámkové dlažby ve vjezdu, dlažba ani převážná část pozemku, na kterém se dlažba nachází, není v majetku žalobkyně a případná škoda by nebyla způsobena žalobkyní, ale obcí [REDAKCE]. Žalovaná dále napadla nákladový výrok ve vztahu účastníků, neboť nesouhlasila s postupem soudu prvního stupně podle § 150 o. s. ř., který soud odůvodnil tím, že žalovaná žalobkyni ujistovala, že plot nechá sama opravit, avšak slovo nedodržela. Poukázala na to, že po celou dobu řízení navrhovala žalobkyni, že jí uhradí částku 58 360 Kč jako odškodnění, jež určil soudní znalec žalované, přičemž posléze byla žalobkyni přiznána částka 57 174 Kč. Jestliže žalobkyně požadovala náhradu škody v naprosto nepřiměřené výši přesahující půl milionu, byl tento žalobní návrh veden její snahou získat nedůvodně majetkový prospěch a použití § 150 o. s. ř. tak není, dle žalované, na místě. Navrhla změnu rozsudku ve smyslu podaného odvolání.
4. Žalobkyně ve svém vyjádření k odvolání žalované zdůraznila, že soud prvního stupně zcela správně uzavřel, že žalovaná za škodu odpovídá. Není důvodná námitka žalované, že není ve věci pasivně legitimována, neboť soud se s touto námitkou správně vypořádal a odkázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 2003, sp. zn. 25 Cdo 2102/2002 podle něhož za škodu vzniklou v důsledku porušení povinností uložených ve stavebním povolení odpovídá stavebník bez ohledu na to, zda stavební práce prováděl sám nebo prostřednictvím svého smluvního partnera. Navrhla, aby byl rozsudek jako správný v napadeném výroku II. potvrzen.
5. Žalovaná ve svém vyjádření k odvolání žalobkyně zdůraznila, že požadavek žalobkyně na odškodnění ve výši 216 760 Kč není odškodněním skutečné škody, neboť by došlo ke zjevnému zlepšení dosavadního stavu věci a poukázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 3729/2011. Zdůraznila, že došlo k poškození asi 10 m starého nekvalitně provedeného plotu. Skutečná škoda byla v souladu s § 442 obč. zák. stanovena znaleckým posudkem v částce 57 174 Kč a byla-li by přiznána jiná (vyšší) částka, jednalo by se o jakousi nadkompenzaci nebo sankční plnění. Obsahově navrhla potvrzení rozsudku soudu prvního stupně ve výroku III.
6. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v napadeném rozsahu podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 občanského soudního řádu (zák. č. 99/1963 Sb.) ve znění účinném do 31. 12. 2013 dle přechodného ustanovení čl. II odst. 2 zákona č. 293/2013 Sb., neboť řízení bylo zahájeno před 31. 12. 2013 (dále jen o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně proti výroku IV. a odvolání žalované proti vyhovujícímu výroku nejsou důvodná. Pokud jde o odvolání žalobkyně proti zamítavému výroku, bylo nutno rozsudek soudu prvního stupně zrušit.
7. Odvoláním účastníků nebyl napaden rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I., jímž bylo řízení částečně zastaveno, a dále ve výroku III., pokud byla zamítnuta žaloba na zaplacení 7,75 % ročního úroku z prodlení z částky 518 000 Kč od 9. 2. 2012 do 27. 3. 2012 a částky 301 240 Kč s 7,75% ročním úrokem z prodlení od 28. 3. 2012 do zaplacení. V tomto rozsahu nabyl rozsudek soudu prvního stupně samostatně právní moci. Předmětem přezkumu odvolacím soudem byly výroky II. a III., pokud bylo rozhodnuto o částce 159 586 Kč s 7,75% ročním úrokem z prodlení od 28. 3. 2012 do zaplacení, výrok IV. a výroky závislé, včetně shora citovaného usnesení, kterým bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení státu.
8. V průběhu odvolacího řízení vzala žalobkyně své odvolání zpět, pokud směřovalo proti výroku III. co do částky 2 711 Kč se 7,75 % ročním úrokem z prodlení od 28. 3. 2012 do zaplacení (nárok na náhradu škody ohledně zámkové dlažby). Odvolací soud proto postupoval podle § 207 odst. 2 o. s. ř. a odvolací řízení v tomto rozsahu zastavil (výrok I. tohoto rozsudku).

9. Soud prvního stupně vycházel z takto zjištěného skutkového stavu:

Účastníci byli vlastníky sousedících pozemků, a to žalobkyně pozemku č. parc. [REDAKCE] – zahrada a žalovaná pozemku č. parc. [REDAKCE] – zahrada, vše v katastrálním území [REDAKCE]. Žalobkyně na svém pozemku v roce 2009 postavila se souhlasem příslušných úřadů zděný plot. Žalovaná na svém pozemku v letech 2009 a 2010 (v té době bez příslušných povolení) realizovala výstavbu rodinného domu, přitom odtěžila zeminu na hranici s pozemkem žalobkyně a v důsledku toho došlo k poškození plotu žalobkyně tak, že v rozsahu 10 m se zdívo plotu rozpadlo a v částech přiléhajících (z jedné strany v rozsahu 2 m a z druhé strany v rozsahu 3 m) bylo zdívo plotu poškozeno. V současné době žalovaná není vlastníkem pozemku č. parc. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], neboť byl prodán v dražbě v roce 2016. Podání žalobkyně, jímž uplatňovala vůči žalované nárok na náhradu škody (v rámci řízení vedeného u Okresního soudu Berouně pod sp. zn. 13 C 64/2011), bylo doručeno žalované dne 27. 3. 2012.

10. Takto zjištěný skutkový stav odpovídá důkazům provedeným v řízení před soudem prvního stupně, odvolací soud se s ním ztotožňuje a při právním hodnocení věci z něj vychází. Vlastnická práva byla doložena listinnými důkazy (ostatně byla mezi nimi nesporná). Listinnými důkazy bylo rovněž prokázáno, že žalobkyně realizovala výstavbu svého plotu v roce 2009 s příslušným územním souhlasem z října 2009. Mezi účastníky bylo nesporné, že žalovaná realizovala v těsné blízkosti plotu žalobkyně výstavbu rodinného domu tak, že odtěžila zeminu, která přiléhala ze strany od pozemku žalované k plotu žalobkyně, aniž by výkop zajistila; tato skutečnost byla navíc prokázána fotodokumentací. Skutkový závěr, že příčinou poškození plotu žalobkyně bylo odtěžení zeminy z pozemku žalované, aniž by došlo k zajištění odtěženého svahu, učinil správně soud prvního stupně na základě závěrů znaleckého posudku Ing. Rudolfa Berana ze dne 25. 2. 2012 (jedná se o listinný důkaz, neboť nejde o znalecký posudek ve smyslu § 127a o. s. ř.), na základě odborného posouzení poruch ohradní zdi zpracovaného Ing. Milošem Bittmannem dne 6. 9. 2012, a ke stejnému závěru dospěl i soudem ustanovený znalec Ing. Tomáš Moláček ve znaleckém posudku č. 3471152/2015 ze dne 26. 7. 2015.

11. Soud prvního stupně vycházel z výše citovaného znaleckého posudku Ing. Moláčka i pokud jde o výši škody, avšak s ohledem na ne zcela dostatečné skutkové závěry soudu prvního stupně postupoval odvolací soud podle § 213 odst. 2 o. s. ř. a zopakoval již provedený důkaz výsledkem tohoto soudního znalce (pokud jde o závěry znaleckého posudku Ing. Moláčka a jeho dodatku, z těchto znaleckých posudků, jimiž byl proveden důkaz v řízení před soudem prvního stupně, odvolací soud plně vycházel, výsledek znalce byl proveden pouze k upřesnění závěrů znalce). Z výsledku znalce Ing. Moláčka odvolací soud zjistil, že nelze stanovit rozdíl mezi obecnou cenou plotu žalobkyně před škodnou událostí a po ní, neboť ploty se samostatně neobchodují, není proto možné zjistit jejich hodnotu způsobem, kterým se obecná cena stanoví. Proto znalec v dodatku svého posudku stanovil hodnotu plotu jednak podle oceňovací vyhlášky, a jednak vyčíslil náklady, jež by si oprava plotu vyžádala za situace, kdy by povrch pozemku ze strany žalované nebyl odkopán (byl-li by zasypán na původní úroveň a zhutněn do vzdálenosti 1 až 2 m od plotu žalobkyně do pozemku žalované). Oprava plotu žalobkyně je možná. Uvádí-li znalec v dodatku znaleckého posudku položkový rozpočet, zahrnuje i náklady na opravu zámkové dlažby. Znalec odkázal na závěry svého znaleckého posudku, že plot je nutno opravit v délce 15 m, z čehož v rozsahu 10 m je třeba plot vybudovat a pokud jde o 2 m z jedné strany a 3 m z druhé strany, v tomto rozsahu je třeba plot opravit a nově vybudovaný plot navázat. Náklady na opravu plotu v délce 15 m, včetně základů do hloubky 50 až 60 cm (stejná hloubka jako byla původního plotu) v délce 10 m, omítky i střešních tašek umístěných na vrcholu plotu, včetně materiálu i práce a DPH, by činily v roce 2015 částku 58 983,20 Kč (do výsledné částky jsou zahrnuty i tzv. vedlejší rozpočtové náklady, tedy náklady na zařízení staveniště a kompletační činnost, avšak nejsou v ní zahrnuty náklady na opravu zámkové dlažby). Tyto náklady by v roce 2018 byly o 10% vyšší, neboť ceny materiálu i práce se od roku 2015 zvýšily přibližně o toto

procento. V případě, že by na pozemku žalované nebyl terén vyrovnán na původní úroveň a zhutněn, tak jak to bylo předtím, než plot spadl, je nezbytné, aby součástí opravy plotu bylo vybudování opěrné zdi, která by tvořila nový základ plotu v místě, kde je plot zcela poškozen, a to tak, že pod plotem by bylo nutno vyhloubit otvor hluboký 2 m, tam vystavět zeď ze ztraceného bednění, která by tvořila základ nově postavených 10 m plotu; v místech, kde byl plot poškozen, avšak nezřítíl se (2 m z jedné a 3 m z druhé strany), by stačil základ pouze do hloubky 1 m. Na tento základ by byla poté vystavěna nadzemní část plotu, jež by si vyžádala náklady výše uvedené. Celkové náklady na vybudování plotu včetně opěrné zdi, by v roce 2015 představovaly částku 214 049 Kč (nezahrnují náklady na opravu zámkové dlažby), v roce 2018 by byly o 10% vyšší.

12. Na základě výše uvedených důkazů učinil odvolací soud skutkový závěr, že plot žalobkyně je opravitelný. Není možno zjistit rozdíl mezi obecnou cenou plotu před a po škodné události. Aby byl plot uveden do původního stavu, je třeba provést opravu plotu v délce 15 m. V případě, kdy by pozemek ze strany žalované byl zhutněn na původní úroveň, náklady na uvedení plotu do původního stavu by si v roce 2015 vyžádaly částku 58 983 Kč, v roce 2018 částku o 10% vyšší. Pokud by povrch pozemku ze strany žalované zhutněn dostatečně nebyl, je možno plot opravit pouze tím způsobem, že by byla vybudována opěrná zeď pod poškozeným plotem, a teprve na ní vybudovat nadzemní část plotu, náklady by v roce 2015 činily 214 049 Kč, v roce 2018 by byly o 10% vyšší.
13. Soud prvního stupně věc po právní stránce správně posuzoval podle občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. (dále jen obč. zák.). Byť bylo rozhodnuto již za účinnosti občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., je třeba při právním hodnocení této věci postupovat podle občanského zákoníku ve znění účinném do 31.12.2013, a to podle § 3079 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., neboť ke škodné události došlo přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 89/2012 Sb.
14. Podle § 415 obč. zák. je každý povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí.
15. Podle § 420 odst. 1 obč. zák. každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Podle odst. 2 tohoto ustanovení je škoda způsobena právnickou osobou anebo fyzickou osobou, když byla způsobena při jejich činnosti těmi, které k této činnosti použili. Tyto osoby samy za škodu takto způsobenou podle tohoto zákona neodpovídají; jejich odpovědnost podle pracovněprávních předpisů není tím dotčena. Podle odst. 3 se odpovědnosti zproští ten, kdo prokáže, že škodu nezavinil.
16. Podle § 442 odst. 1 obč. zák. se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Podle odst. 2 tohoto ustanovení se škoda hradí v penězích; požádá-li však o to poškozený a je-li to možné a účelné, hradí se škoda uvedením do předešlého stavu.
17. Podle § 443 obč. zák. se při určení výše škody na věci vychází z ceny v době poškození.
18. Soud prvního stupně zcela správně uzavřel, že žalovaná za škodu vzniklou žalobkyni odpovídá. Žalovaná prováděla výstavbu svého rodinného domu a přitom odstranila zeminu na svém pozemku v místě přiléhajícím k plotu žalobkyně, aniž by výkop jakkoli zajistila, plot ztratil oporu a částečně (v rozsahu 10 m) se zřítíl. Tímto jednáním žalovaná porušila nejen obecnou povinnost předcházet škodám, neboť je nepochybné, že odtěžení zeminy do hloubky 2 m v prudkém svahu těsně u stavby plotu nutně muselo vést k poškození tohoto plotu, ale postupovala i v rozporu s projektem svého domu, neboť povinnost výkopové jámy podle potřeby zapažit byla stavebníkovi (žalované) projektem uložena. Porušila tak ustanovení § 415 obč. zák. a dopustila se

tím protiprávního úkonu. Tento protiprávní úkon je v příčinné souvislosti se vznikem škody žalobkyně, neboť v důsledku tohoto počínání žalované došlo ke zřícení plotu, a tím ke vzniku škody na majetku žalobkyně. Odvolací soud se tedy zcela ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že žalovaná odpovídá za škodu vzniklou žalobkyni podle § 420 obč. zák. Není rozhodné, že odtěžení zeminy provedla firma, kterou si žalovaná na vybudování domu najala, neboť za škodu vzniklou následkem porušení právní povinnosti, která byla správním orgánem uložena stavebníkovi, odpovídá stavebník; není přitom rozhodující, zda konkrétní stavební práce zajišťoval stavebník sám nebo prostřednictvím svého smluvního partnera, jemuž zadal provedení díla. I když není vyloučena odpovědnost dodavatele, pokud ten nedodržel své povinnosti, jež v rámci smluvně založeného závazkového právního vztahu se stavebníkem převzal, nemůže se stavebník vůči třetím osobám zprostit své odpovědnosti za škodu vzniklou následkem porušení povinností, jež mu byly uloženy, s poukazem na to, že si k vlastnímu provedení stavby sjednal nějaký další subjekt (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 15. 8. 2000, sp. zn. 25 Cdo 422/99).

19. Žalobkyně se domáhala nahrazení škody, jež jí byla žalovanou způsobena poškozením plotu, v penězích. Za škodu se považuje újma, která nastala v majetkové sféře poškozeného, a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi. Skutečnou škodou na věci je újma, která znamená snížení hodnoty věci v důsledku jejího poškození oproti stavu před poškozením. Zásadně přicházejí v úvahu dva způsoby určení výše peněžní náhrady za škodu způsobenou na věci. Buď rozdílem obvyklé ceny, jakou věc měla před poškozením, a obvyklé ceny po poškození, nebo výší nákladů potřebných k tomu, aby poškozený uvedl věc do stavu před poškozením, to však jen v případě, že takové náklady nejsou zjevně nepřiměřené obvyklé ceně věci před poškozením (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2002, sp. zn. 25 Cdo 2575/2000, uveřejněný v Souboru rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod C 1433, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2012, sp. zn. 25 Cdo 2189/2011, C 13084). Vycházet z rozdílu obvyklé ceny věci před a po poškození je vhodným způsobem určení výše náhrady zejména v situaci, kdy obnovení původního stavu opravou věci není dost dobře možné, např. pokud by obnovení věci znamenalo vytvoření nově vybudované stavby, nikoliv návrat nemovitosti do původního (zdevastovaného) stavu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 8. 2012, sp. zn. 25 Cdo 3074/2010, C 13078 nebo ze dne 1. 8. 2016, sp. zn. 25 Cdo 2062/2016).
20. V projednávané věci bylo prokázáno, že oprava plotu žalobkyně je možná (jasně vyslovený závěr znalce) a současně bylo zjištěno, že obecnou cenu plotu před poškozením, ani po něm, nelze zjistit. Nelze tedy při stanovení výše škody vycházet z rozdílu obvyklé ceny věci před a po poškození. Výše peněžní náhrady proto v daném případě představuje náklady potřebné k tomu, aby poškozená uvedla věc do stavu před poškozením. Bylo prokázáno, že plot byl zcela zničen v rozsahu 10 m a poškozeny byly i 2 m z jedné strany a 3 m z druhé strany přiléhající k této celkové destrukci plotu. Jak uzavřel znalec, aby byl plot uveden do původního stavu, bylo by nutno opravit celkem 15 m plotu. Náklady na znovuvybudování 10 m plotu, včetně základů do hloubky 50 cm, a opravu přiléhajících 5 m tak, aby bylo dosaženo stavu před poškozením, stanovil znalec částkou 58 983 Kč (v cenách k roku 2015, kdy znalec posudek zpracovával). Je nutno vycházet z částky včetně DPH, neboť žalobkyně by jako objednatel stavebních prací DPH platit musela. Namísto pak není zohledňovat jakoukoliv amortizaci plotu, neboť byl vystavěn na podzim roku 2009 a téměř bezprostředně poté došlo k jeho zřícení v důsledku protiprávního jednání žalované. Žalobkyně má proto právo na náhradu škody přinejmenším v této výši.
21. Pokud tedy soud prvního stupně výrokem II. uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 57 174 Kč (tedy částku nižší, než byla prokázána škoda), je namísto rozsudek v tomto výroku podle § 219 o. s. ř. potvrdit včetně příslušenství, neboť žalovaná po výzvě žalobkyně neplnila a

od 28. 3. 2012 byla s plněním v prodlení. Výše úroku byla stanovena v souladu s vládním nařízením č. 142/1992 Sb. ve znění účinném v době prodlení.

22. Výše uvedená částka ale představuje skutečnou škodu pouze v případě, že bude pozemek ze strany žalované výše popsáním způsobem zasypan a zhutněn. Pouze v takovém případě by totiž mohla být oprava plotu žalobkyně realizována s uvedenými náklady. Jak bylo prokázáno znaleckým posudkem Ing. Moláčka i jeho výsledky, nedošlo-li by k zasypaní a zhutnění pozemku v dostatečné míře nebo nedošlo-li by k vytvoření jiné opory plotu žalobkyně (např. opěrnou zdí) ze strany pozemku, jenž dříve vlastnila žalovaná, bylo by nezbytnou součástí opravy plotu žalobkyně vybudování výše popsaného základu – opěrné zdi. I takováto oprava plotu je realizovatelná, avšak náklady by představovaly částku 214 049 Kč (po odečtení částky již přiznané částku 156 875 Kč) v cenách k roku 2015 včetně DPH.

23. V odvolacím řízení účastníci shodně uvedli, že současní vlastníci pozemku č. parc. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] provádějí stavební úpravy v okolí plotu žalobkyně. Tyto práce byly zahájeny až po vydání rozsudku v této věci. Žalovaná tvrdila, že došlo k zasypaní terénu na původní úroveň v okolí plotu žalobkyně ze strany pozemku dříve žalované a není tedy dán žádný důvod pro budování tzv. opěrné zdi ve smyslu znaleckého posudku Ing. Moláčka. Toto své tvrzení dokládala fotografií z mobilního telefonu, z níž však není jasně patrné, k jakým stavebním úpravám dochází. Ke svému tvrzení dále navrhla důkaz výsledkem současných vlastníků pozemku č. parc. [REDAKCE] a [REDAKCE] předložila informační výpis z internetu ohledně jejich vlastnického práva, dále navrhla výslech žalobkyně a důkaz ohledáním na místě samém za účelem zjištění současné situace. Tvrzení, že úpravy terénu současní sousedé žalobkyně činí, potvrdila i žalobkyně, avšak s tím, že nejsou dokončeny, není jasné, jaký bude výsledek a sousedé požadují, aby se na úpravách finančně podílela. Jak tvrzení žalované o vyrovnání terénu, tak důkazy k prokázání tohoto tvrzení navržené, jsou přípustnými novotami ve smyslu § 205a písm. f) o. s. ř., neboť nastaly až po vydání rozsudku soudu prvního stupně. Prokázání tvrzené skutečnosti je pro posouzení věci (výše odškodnění) zásadní, neboť pokud by bylo prokázáno, a že v současné době došlo k vyrovnání terénu na původní úroveň a jeho zhutnění, nebylo by třeba zajišťovat stabilitu plotu opěrnou zdí, jejíž vybudování by si vyžádalo značné náklady. Dokazování navržené žalovanou je tedy nutno provést, avšak tyto důkazy nemohou být provedeny v odvolacím řízení, a to pro jejich rozsah (výslech tří svědků a ohledání na místě samém), navíc je pravděpodobné, že bude třeba provést i doplnění znaleckého posudku Ing. Moláčka, jehož účelem by bylo posouzení, zda provedené úpravy terénu (pokud budou prokázány), jsou dostatečným zajištěním stability plotu natolik, aby nemusela být realizována opěrná zeď.

24. Z těchto důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v zamítavém výroku III., pouze pokud jde o napadenou částku 156 875 Kč s příslušenstvím, podle § 219a odst. 2 o. s. ř. zrušil a podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

25. V novém řízení soud prvního stupně provede důkazy potřebné ke zjištění současného stavu pozemku dříve ve vlastnictví žalované u poškozené části plotu (s největší pravděpodobností bude nezbytné provést ohledání na místě samém za přítomnosti znalce Ing. Moláčka), případně dalších důkazů ke zjištění současného skutkového stavu. Teprve poté soud prvního stupně rozhodne o výši vzniklé škody. Pokud bude prokázáno, že zhutnění terénu není provedeno a pro zajištění stavby plotu bude nutno realizovat tzv. opěrnou zeď, posoudí soud prvního stupně výši škody i s ohledem na to, zda náklady na uvedení plotu do původního stavu (včetně vybudování tzv. opěrné zdi) nejsou zjevně nepřiměřené obvyklé ceně věci před poškozením. Pokud jde o odškodnění žalobkyně za situace, kdy by nebylo nutno opěrnou zeď provádět, bude se soud prvního stupně zabývat tím, zda již přiznané odškodnění odpovídá výši skutečné škody, když

znalec stanovil náklady na opravu plotu částkou 58 983 Kč, již by k opravě bylo třeba vynaložit v roce 2015, avšak k datu rozhodnutí soudu by podle závěrů znalce byly tyto náklady o 10 % vyšší.

26. Odvoláním žalobkyně byl napaden i zamítavý výrok IV., kterým se žalobkyně domáhala po žalované, aby na pozemku č. parc. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] a katastrálním území [REDAKCE] postavila podpůrnou zeď. Odvolací soud se ztotožňuje s právním závěrem soudu prvního stupně, že tomuto žalobnímu žádání vyhovět nelze, neboť žalovaná v současné době již není vlastnící uvedeného pozemku a nemá žádná práva na tomto pozemku provádět jakékoli stavební úpravy.
27. Z těchto důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výroku IV. jako správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
28. O náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení (včetně nákladů vzniklých státu) rozhodne soud prvního stupně v konečném rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku v části, již byl rozsudek soudu prvního stupně potvrzen, lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami. Dovolání je přípustné v případě, že dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání není přípustné proti rozhodnutí v části, již byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 238 odst. 1 písm. k) o. s. ř.). Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, 2 písm. a), b) a odst. 3 o. s. ř. (§ 241a odst. 1 o. s. ř.).

Praha dne 24. července 2018

JUDr. Hana Tichá v. r.
předsedkyně senátu